



दैनिक

सह्याद्रीचा रत्नपुर

www.sahyandrinews.com

• संस्थापक संपादक : मारोती नारायण घुमे •



• (महाराष्ट्र) • वर्ष ०१ वे • अंक ५९ • Title - Code :- MAHMAR49513 • मंगळवार दि. २१ नोव्हेंबर २०२३ • पाने ४ • पान १ • मो. ९०९१७ ०८८४० • किंमत २ रु.

मैदानावरील कबड्डीचा सूर प्रत्यक्ष जीवनातही लागू द्या-पालकमंत्री ना. सुधीर मुनगंटीवार

स्व.डॉ.सच्चिदानंदजी मुनगंटीवार जयंतीनिमित्त जिल्हास्तरीय कबड्डी सामने

चंद्रपूर। प्रतिनिधि
मैदानावर कबड्डी खेळांना प्रत्येक संघ एक सूर, एक लक्ष आणि एक विचार घेऊन खेळावा. हाच विचार प्रत्यक्ष जीवनातही आचरणात आणावा, असे आवाहन राज्याचे वरेन, सास्कृतिक कार्य व मत्स्य व्यवसाय तसेच जिल्ह्याचे पालकमंत्री ना. सुधीर मुनगंटीवार यांनी कबड्डीपंती केले. त्याचेवढी रात्री उशिरपंती प्रेक्षकांमध्ये ऊर्जा कायम ठेवणाऱ्या सर्व कबड्डीपंती ना. मुनगंटीवार यांनी शुभेच्छाही दिल्या. स्व. डॉ. सच्चिदानंदजी मुनगंटीवार याच्या जयंतीनिमित्त भव्य जिल्हास्तरीय कबड्डी सामने आयोजित करण्यात आले आहेत. या स्पर्धेचे उद्घाटन ना. मुनगंटीवार यांच्या हस्ते झाले. याचेवढी नालंदा क्रीडा मंडळाचे अध्यक्ष समीके केले, नालंदा क्रीडा मंडळाचे महामंत्री मनीष पांडे, सुधीरभाऊ फॅन्स क्लबचे अध्यक्ष श्रीकांत आंबेकर, भाजपचे जिल्हासचिव निलेश खरबडे, गोणी दारीजी, मुना टाकूजी, घण्यायम बुरुदकर, राजा नंदुरी यांची प्रमुख उपस्थिती होणी. भाषण सुरु करण्यातील ना. सुधीर मुनगंटीवार यांनी भारत माता की जय, वर्दै मातरम्, छत्रपती शिवाजी महाराज की जय,



छत्रपती संभाजी महाराज की जय असा जयघोष केला. मैदानावर उपस्थित सर्व कबड्डीपंती देखील त्याच्यासोबत जयघोष केला. याचेवढी खेळांडुचे

राटीय शालेय क्रीडा स्पर्धांचे आयोजन आणण केले आहे. या स्पर्धेत कब्याकुमारी ते काशीपी आणि कामरुख ते कच्छ सार्पूर भारतातील ३००० विद्यार्थी होणी. खेळांडुचा हा महामंदळ केवळ चंद्रपूरासाठी नव्हे तर देशसाठी आक्रमणाचा विषय ठरणार आहे,' असे ना. मुनगंटीवार



महानाले. स्पर्धेचे आयोजन करणारे सुधीरभाऊ फॅन्स क्लबचे अध्यक्ष श्रीकांत आंबेकर व त्याच्या टीमचेही ना. मुनगंटीवार यांनी कौतुक केले, 'श्रीकांत आंबेकर व त्याच्या टीममे एका चांगल्या स्पर्धेचे आयोजन व उत्तम नियोजन केले, त्याबदल त्याचे व त्याच्या टीमचे अभिनंदन करता. श्रीकांत आंबेकर यांनी माझ्या

नावाने बलारपूर येथे फॅन्स क्लब तयार केला व त्या माझ्याने अनेक सामजिक उक्कम ते गावीत आहेत. उक्कम ते गावीत आहेत. या प्रेणेतृत आपल्या किंसांसोबत त्यांनी हा फॅन क्लब तयार केला. असे प्रेम करणारे कार्यकर्तेच माझा उत्साह वाढवत असतात. मी अशी आयोजन करता.

केंद्र शासनाच्या प्रमुख फ्लॅगशिप योजनांवर भर द्या : सम्राट राही



वर्धा | प्रतिनिधि

केंद्र शासनाच्या वरीने सर्वसामान्य नागरिकांसाठी विविध योजना राबविण्यात येत आहे. या योजनांच्या पात्र पतू अद्याप लाभ न मिळालेल्या लाभार्थीपर्यंत योजना पोहोचविणे व योजनांच्या जनजागृतीसाठी विकास भारत संकल्प याचा मोहिंदेशभर राबविण्यात येत आहे. योजनांची संबंधित विभागांनी पात्र लाभार्थ्याना लाभ देण्यासाठी जनजागृती करावी, अशा सूचना केंद्र शासनाचिं जिल्हाप्रभारी यांनी दिल्या. केंद्र शासनाच्या फ्लॅगशिप योजनांचा लाभ लक्षित लाभार्थीपर्यंत पोहोचविण्यासाठी १५ नोव्हेंबर ते २६ जानवारी दरम्यान विकसित भारत संकल्प यांवरे आयोजन करण्यात आले आहे. या योजनांची नियोजनाचा आढावा केंद्र शासनाच्या

कोलकाताचे उपाध्यक्ष तथा वर्धा जिल्हाप्रभारी सम्राट राही (भाषमे) यांनी जिल्हाधिकारी कायांलयात आयोजित बैठकीत केल्या. बैठकीला प्रभारी अपर जिल्हाधिकारी शिंदे, सोनाले, समुद्रपूर्वे उपर्यायी अधिकारी वरेंगे द्यावाच, तसेच लाभार्थ्यांच्या यशकथा तयार करून योजनानी लाभार्थ्यांच्या यांदी संबंधित विभागांनी अपलोड करावी. अशा सूचना गाही यांनी बैठकीत दिल्या. याचेवढी अर्द्ध फिले यांनी जिल्हात राबविण्यात येत असलेल्या केंद्र शासनाच्या योजनांची विकसित भारत संकल्प यांवरीनिमित्त गवापातालीवर चिराश्यसोबत योजनांच्या जनजागृती व लाभार्थ्यांना योजनांचा लाभ देण्यासाठी आयोजित शिबाराची माहिती दिली. बैठकीला सर्व संबंधित विभाग प्रमुख उपस्थित होते.

क्रीडा क्षेत्रात गुणवत्ता सिद्ध करून आपली प्रगती करा-राजे अमित्रिराव आत्राम



मूलवेता | प्रतिनिधि
तालुकातील लागांव येथे 'जय सेवा ७५० क्रिकेट क्लब लगाम' यांच्या सौजन्याने बाजारावाडी पाटगांवात भव्य टेनिस बॉल (३० सर्कल) रात्री कालीन किंकर सामन्याच उडारान मारी राज्यमंत्री तथा माजी पालकमंत्री राजे अमित्रिराव आत्राम यांच्या हस्ते करण्यात आले. त्याचेवढी संधर्कांना संबंधित करताना राजे आत्राम महानाले आपल्या अहेरी विधासमाना क्षेत्रातील युवक क्रिकेट, फूटबॉल, कब्बली, व्हॉलीबॉल, असे अनेक खेळ मोठ्या उत्साहात खेळतात. आपल्या क्षेत्रातील युवकांमध्ये क्रीडा क्षेत्राच्या बाबतीत भरपूर गुणवत्ता आहे, त्यामुळे युवकांनी क्रीडा क्षेत्रात आपली गुणवत्ता सिद्ध करत, आपली प्रगती क्रीडा क्षेत्राच्या माध्यमातून करावी आणि आपल्या क्षेत्राचं नावलोकिक करावे असे मत



राजे अमित्रिराव आत्राम यांनी व्यक्त केले. भव्य टेनिस बॉल (३० सर्कल) रात्रकालीन क्रिकेट सामन्याचा प्रथम पारितोषिक २० होता. १ रुपये माजी राज्यमंत्री तथा माजी पालकमंत्री राजे अमित्रिराव आत्राम यांच्या जिल्हा परिषद अध्यक्ष प्रशांत कुत्सरांगे यांच्या कटू देण्यात आले. मोठ्या संख्येचे याचेवढी क्रिकेट संघांनी स्पर्धेत सहभाग नोंदवला होता. याचेवढी कायांलयाचे अध्यक्ष म्हणून माजी जिल्हा परिषद अध्यक्ष प्रशांत कुत्सरांगे, तर प्रमुख पाहुणे म्हणून युवा नेते अवधेयावाबाबा आत्राम, सामाजिक कार्यकर्त्ता संतोष उत्ते, पोलिस पाटील गिरमाजी मडावी, अमित गाविंदवार, प्रमोद चोदावार, राजू सोनटके, संतोष मोर्ले, महादेव सिडाम तसेच युवा वर्ग, गावकरी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

छत्तीसगड सीमेवर २४ तासात पोलीस स्टेशनची उभारणी

जिल्हात घुसखोरी करण्याचा नक्षलवाद्यांवर लागणार अंकुश



गडचिरोली | प्रतिनिधि
गडचिरोली पोलिसांनी नक्षलवाद्यांची बीमांड करण्यासाठी एक पाऊल युवा द्याकात छत्तीसगड सीमेवरील एटापल्ली तालुक्यात अतिरुमाला वांगेतील एक हार पोलीस जवानांच्या मदतीने एका दिवसात पोलीस स्टेशन उभे केले. पोलीस स्टेशनाच्या माध्यमातून छत्तीसगड सीमेवरील जिल्हात घुसखोरी करण्याचा नक्षलवाद्यांवर अंकुश

मोडून काढण्यासाठी मदत होणार आहे. दिक्षिणे अतिसंवर्द्धनील काढण्यासाठी समजला जातो. त्यामुळे या भागात मोठ्या प्रमाणात पोलीस मदत केंद्रांची गरज आहे. त्याद्यानी गडचिरोली पोलिसांनी स्थानिकांच्या मदतीने वांगेतील येथे एका दिवसात पोलीस मदत केंद्रांची स्थापना केली. सोमवारी हजारो पोलीस जवानांच्या मदतीने एका दिवसात



होणी. पोलीस स्टेशन उभे केले. या परिसरात मोठ्या प्रमाणात नक्षलवाद्यांची हालचाल असते. या पोलीस मदत होण्यात आले. त्याचेवढी गडचिरोली परिसरात अंकुश प्रमाणात पोलीसांचा बंदोबस्त ठेवण्यात आला होता. पोलीस स्टेशन उभारणीकर्त्ता नागरिक चिता, आदी अधिकारी उपस्थित होते.

एक हजार पोलीस जवानांच्या मदतीने छत्तीसगड सीमेवर एकाच दिवशी पोलीस स्टेशन उभं करण्यात आला आहे. हा परिसर म्हणजे नक्षलवाद्यांचा गड आहे. लगतंच अबुजमाड परिसर लागून आहे त्या ठिकाणी माओवाद्यांची दहशत आहे. ती दहशत मोडून काढण्यासाठी या पोलीस स्टेशनची मदत होणार आहे. तसेच या परिसरात विकासात्मक काम करून येथील आदिवासी बाधवांना विकासाच्या मुख्य प्रवाहात आणली नारायणी नालंदा लोकशाहीवर विश्वास ठेवणार नाही. संदीप पाटील, पोलीस उपमहानीकर्त्ता

सह्याद्रीचा राखणदार

ਕਾਂਪਾਫ਼ ਕੀਧ

ਨਿਸ਼ਾਂ, ਮਾਣੁਸਕੀਸਾਠੀ...

आजमितीला अवघे जग, मानवजात भयावह संकटाचा मुकाबला करत आहे. दरोज नवनव्या आपतीचा मारा झेलत आहे. वंश-वर्ण-जात-धर्म-लिंग-सांप्रदायकवादादी पिढ्यानिपिढ्या चाललेल्या भेदभावाबोरच संपत्ती-उत्पन्नाची विषमता, सत्ताकेंद्रीकरण, परिस्थितीकी विव्धंस आणि पर्यावरणीय आघात यामुळे बहुसंख्य लोक अस्वस्थ, आजारी, आगतिक आहेत. भूस्खलन, वक्रीवादाले, ढाफुटी, महापूर, वणवे, हिमवद्या वितळणे, समुद्र जलपातळीवाढ, साथ या सारख्या घटनांची वारंवारिता, उग्रता व व्यापकता विलक्षण वेगाने वाढत आहे. जगभरचे वैज्ञानिक, समाजधूरीण गेली काही दशके याकडे सत्ताथीशांचे व समाजाचे लक्ष वेधत आहे. हवामान बदलाचे संकट अधिकाधिक भीषण स्वरूपात अवकाळी, प्रलयकारी घटनांद्वारे प्रगट होत आहे. मागील दोन-अडीच दशकांत जगातील सर्व खंड बहुसंख्य देश व लोक हे भयकर उद्भवीकरण, विनाशातंडव अनुभवत आहे. येणारा प्रत्येक क्रूर व महिना उष्णात्रा, प्रपात, महापूर, वणवे, इत्यादीचे विक्रम पार करत आहेत. संयुक्त राष्ट्राचे सरचिटणीस निर्वाचिता इशारा देत आहे की, पृथ्वी आता तापतच नाही तर होरपळत आहे. याचे मूळ व मुख्य कारण जीवाशम इंधन (पेट्रोलियम पदार्थ, कोळसा, वायू) हे असून त्यास सत्वर आवर न घातल्यास पर्यावरण रक्षणाच्या सर्व बड्या बाता, परिषदा, संधी, करार व्यर्थ आहेत! आवर्जून लक्षात घेण्याची बाब म्हणजे आता १.५ अंश सेल्सियसवर तापमानवाढ रोखण्याचे इरादे व्यर्थ जाणवतात! किमान दोन अंशांवर ते रोखण्यासाठीदेखील आत्ता आणि येथे ठोस कृती करावी लागेल. होय पर्याय आहेत. तापमानवाढीस कारणीभूत असलेले कार्बन व इतर विषारी वायूंचे उत्सर्जन रोखण्यासाठी पर्यायी ऊर्जा व वाहतूक पद्धतीचा अवलंब केला पाहिजे. त्यासाठी आवश्यक विज्ञान-तंत्रज्ञान हमखास उपलब्ध आहे. मुख्य प्रश्न आहे तो ते पर्याय तातडीने अवलंब करण्यासाठी लागणाच्या राजकीय दृढ संकल्पाचा. निर्धाराने विकासप्रणाली व जीवनशैली बदलण्याचा. याबाबत ऐतिहासिक उत्सर्जनास जबाबदार असलेल्या देशाची जबाबदारी आहे. आजघडीला चीन, अमेरिका व भारत हे अनुक्रमे पहिले, दुसरे व तिसऱ्या क्रमांकाचे सर्वाधिक उत्सर्जन करणारे देश आहेत. भारताने मानवतेच्या व वसुंधरेच्या रक्षणार्थ काय करावे, काय करणे शक्य आहे याचा विचार करणे सयुक्तिक होईल. खेरेतर आपल्या देशाच्या व जनतेच्या स्वहितार्थ, व्यापक लोककल्याणार्थदेखील हे करणे आवश्यक आहेच. भारताचे भौगोलिक क्षेत्र जगाच्या २.४ टके असून लोकसंख्या १७ टके आहे. आमची कृषी हवामानाची रचना, जैवविविधा व पर्जन्यामान सर्व जनतेच्या भरणपोषणाच्या गरजा भागविण्यास अनुकूल आहे. आपली जलसाधने (पर्जन्य व हिमवृष्टी) जगाच्या तुलनेत चार टके; म्हणजे जमिनीच्या प्रत्येक घटकामागे दुप्पट आहेत. खचितच ही एक मोठी संसाधन अनुकूलता असून आपली जमीन-पाणी, वने-कुरणे, पशू-पक्षी, जीवजंतू, मुबलक सूर्यप्रकाश व मनुष्यबळ याचा वापर करून आपण प्रत्येक भारतीयास चांगल्या गुणवत्तेचे जीवनमान सहज देऊ शकतो. पण, आज देशात दारिद्र्य, कुपोषण, अभावग्रस्तता याचे प्रमाण मोठे आहे. १४३ कोटी भारतीयांपैकी तब्बल शभर कोटी भारतीय वंचित जीवन जगण्यास मजबूर आहेत. कारण की संसाधनांची विषम मालकी, चरितार्थ साधनांची उपलब्धता, बेरोजगारी, महागाई, बकालपणा, प्रदूषण आणि सामाजिक-आर्थिक सुक्षेचा अपुरेणा. यामुळे ते कमालीच्या हालअपेष्टे आहे. हे सर्व अलगपणे घडत नसून यास आपली आजवरची धोरणे, कायदेकानून जबाबदार आहेत, हे नाकारण्यात काय हशिल? मूठभरांची चैनचंगळ, ऐपआराम व नफेखोरीसाठी जे उत्पादन तंत्र वापरले जाते, ते निसर्गाचे अनाठायी, अतिरेकी दोहन व श्रमाचे शोषण करणारे आहे. परिणामी, प्रचंड सामाजिक-आर्थिक विषमता निर्माण केली गेली आहे. त्याविरुद्ध श्रमजीवी लोकांनी एकजूट करून नये म्हणून जातीय व धार्मिक धुरीकरणाचे तंत्र वावरले जाते. विषमता किंतु वेगाने वाढली याचे एकच उदाहरण व आकडेवारी यावर प्रकाश टाकण्यास पुरेशी आहे. देशातील वरच्या जेमतेम एक टक्क्यांकडे ४० टके तर दहा टके लोकांकडे ७० टके संपत्ती व ५४ टके उत्पन्न आहे. याउलट तळाच्या ५० टक्क्यांकडे (श्रमजीवी) केवळ तीन टके संपत्ती असून त्यांना फक्त १३ टके उत्पन्न मिळते. राज्यघटनेने सर्वांना संधीची समानता घोषित केली असली तरी मुळात संपत्तीचे मालकी विषम असल्यामुळे धनदांडेगेच ती अधिकाधिक बळकावतात. सवलती लाटतात. सत्तास्थाने काबीज करतात. विकासाचे जे निर्थक वाढवृद्धीप्रवण प्रारूप, जग व भारतात रुढ आहे ते सरळसरळ निसर्ग व श्रमजनविरोधी आहे. ते अजिबात समतामूलक व शाश्वत नाही. विषमता व विव्धंस त्यात अध्याहत आहे, हे निःसंदिधपणे अधोरेखित केले पाहिजे. प्रारंभी नमूद केल्यानुसार, हवामान अरिष्टाच्या सद्यःस्थितीत हे वाढवृद्धीप्रवण विकास प्रारूप क्षणभरीची चालू ठेवणे चक्र वेडेपणा आहे. उत्पादन व उपभोग पद्धतीमुळे आज कार्बन उत्सर्जन व तापमान वाढीचे महासंकट आ वासून आहे. त्यास सोडिक्विटी दिल्याखेरीज प्रचलित सापल्यातून बाहेर पडणे सुतराम शक्य नाही. यासाठी नव्या कृषिकांतीची व समाजकांतीची नितांत गरज आहे. उपरिनिर्दिष्ट पार्श्वभूमी व परिप्रेक्ष्य समेप ठेवून व्यापक विचार व कृतीसाठी काही उपाययोजना गरजेच्या आहेत. जसे की, राज्यघटनेची 'मूलभूत रचना' नेमकी काय यावर राष्ट्रीय चर्चा अत्यावश्यक आहे. 'प्रत्यक्ष क्षेत्रे त्याला चर्चा जमीन हक्क' ही स्वातंत्र्य चलवळीतील प्रमुख मागणी सत्वर अमलात आणणे गरजेचे आहे. संपत्ती व उत्पन्नाच्या कमालधारणेवर मर्यादा; अविभाजनीय संपत्तीवर महत्तम कर हवा. एकूण राष्ट्रीय उत्पन्नाच्या ३० टके कर महसूल गोळा केला जावा आणि त्याचा विनियोग कष्टकरी व सामान्य जनतेच्या गरजापूर्तीसाठी अग्रक्रमाणे व्हावा. प्रत्येक व्यक्तिस शुद्ध हवापाणी, विषमुक्त खाद्यान्न, पुरेसे, कापड, मानवीय निवारा, दर्जेदार आरोग्यसेवा, गुणवत्तापूर्ण शिक्षण, किमान ऊर्जा, सार्वजनिक वाहतूक सोयी, डिजिटल जोडणी, सांस्कृतिक सुविधा व सामाजिक सुक्ष्म हमी, हा मूलभूत हक्क मानून त्याची पूर्ती केली जावी. कोळसा, डिझेल-पेट्रोल, वायू आदि जीवाशम इंधन वापरावर मर्यादा व बदीची कठोर उपाययोजना करण्यात यावी. औद्योगिक व रासायनिक शेतीवरची तमाम अनुदाने (रासायनिक खते, कीटकानाशके, तणनाशके, यंत्रे) बंद करून सेंदिय शेतीला प्रोत्साहन द्यावे. बायोगेंस, गाडुळे, जैवविविधता संवर्धनावर भर द्यावा. रेल्वे व जलवाहुकीला प्रोत्साहन द्यावे. महामार्गारेवजी रेल्वेविस्तार व्हावा. महात्मा गांधी यांचा शाब्दिक गुणांगैव करण्याएवजी यांच्या जीवनशैली व निरसनेही विकासप्रणालीचे सर्वत्र अनुकरण व्हावे. दारू, तंबाखू व अन्य अमली पदार्थांचे उत्पादन व सेवनावर संपूर्ण बंदी हवी. हवामान आणीबाणीचे भान राखून निर्सर्गविषयी पूज्यभाव, सर्व प्राणिमांत्रविषयी आदर, सूक्ष्म जीवजंतूचे रक्षण-संवर्धन हात खरा राष्ट्रधर्म, युगधर्म मानावा.

लागलल्या या लढतात भरवश्याच्या म्हशीला टांणगा झाला आहे. अंतिम फेरीपर्यंत स्वप्नवत कामगिरी करणारा आपला संघ कांगारूंचा चक्रव्यूह भेदू शकला नाही आणि लाखो करोडो देशवासियांना दुखाचा आवंदा गिळवा लागला आहे. १९८७ पासून क्रिकेट जगतावर दादागिरी दाखवणाऱ्या कांगारूंनी आपल्या लौकिकाला जागत गोलंदाजी, फलंदाजी आणि क्षेत्रक्षणातही दर्जेदार कामगिरी करत दोन्ही संघांतील फरक दाखवून दिला आहे. झाले काय तर अंतिम सामना कसा खेळायचा असतो, कसा गृहपाठ करायचा असतो, घेतलेल्या निर्णयाला प्रत्यक्षात कर्स उत्तरवायचे असते याचा संपूर्ण सातबारा काल कांगारूंनी क्रिकेट जगताला दाखवला आहे. अगदी नाणेफे क जिंकून ज्या स्प्रिटहास्याने कमीन्सने क्षेत्रक्षण पत्करले ते पाहता कांगारूंच्या दृढिनिश्चयाची कल्पना येते. काळीसावळी खेळपट्टी आणि दवबिंदू ची शक्यता लक्षात घेत कमीन्सने रोहीत डं कंपनीला फलंदाजीला उत्तरवले आणि त्यांचा अभ्यास किंतु पक्का आहे याची जाणीव झाली. अनुभवी मिचेल स्टार्कला फारसे स्वर्णं, सीम न दिसल्याने क मीन्सने क डंकोट क्षेत्रक्षणाची तट बंदी उभारली. फलंदाजांसाठी ॲन, लेग ला सगळा फौजफाटा उभारून आपल्या फलंदाजांची कॉडी के ली गेली. नेहमीप्रमाणे रोहीतने हल्ले करत डावाला सुरुवात केली परंतु यावेळी शुभमनने त्याला फारशी साथ दिली नाही. तरीपण रोहीतचे विराटच्या साथीने दे दणादण सुरु होते. इथेच कमीन्सने कल्पकता दाखवत चक्र रोहीतची विकेट घेतली. पार्ट टाइम फसव्या ग्लेन मॅक्सवेलला पाहून रोहीतच्या तोंडाला पाणी सुटले. मात्र मॅक्सवेल नावाची शेळी त्याच्या शिकारीसाठी आणली गेली आहे याचा त्याला विसर पडला. इतर सामन्यात रोहीतने मानवी बॉम्ब होऊन प्रतिस्पर्धी गोलंदाजांवर तुटून पडणे पचले होते. मात्र अंतिम सामन्यात कुठेतरी यावर नियंत्रण ठेवणे किंवा आवर घालणे गरजेचे होते. इथेच रोहीतची गफलत झाली. मॅक्सवेलच्या षटकांत चौकार षटकार सहीत दहा धावा झाल्या असतांनाही रोहीत पुढे सरसावला आणि संघाला बंकफूटवर ढकलून गेला. खेरेतर कांगारूंना सामन्यात वर्चस्व गाजवण्यास हा क्षण पुरेसा ठरला. कारण यानंतर श्रेयस कधी आला कधी गेला कळलेच नाही.

त्यातही केवळ सहा फलंदाज आणि एकमेव अष्टपैलू म्हणून जडेजा असल्याने विराट, राहुलवर दबाव स्पष्ट दिसत होता. या दोघांनीही फलंदाजीत अहिंसा परमो धर्मचा वसा घेतल्याने संघ चिखलात फसला तो त्यातून शेवटपर्यंत बाहेर पदू शकला नाही.

एकवेळ बेडकाची शितनिंद्रा (हायबरनेशन) लवकर संपली असती परंतु विराट, राहुलची शांत, संयमी, प्युअर व्हेज फलंदाजी काही केल्या टांप गिअर टाकत नव्हती. भरीस भर म्हणून कांगारू क्षेत्रक्षक जणुकाही शिलाजीत खाल्यासारखे मैदानात दम दाखवत होते. तिशीचे लाबुरेन, ट्रॅव्हिस हेड आणि छत्तीसचा वॉनर जिंकू किंवा मरू वृत्तीने प्रत्येक चेंडूवर झेपावत होते. हेड ने रोहीतचा जो झेल पकडला तो केवळ आणि केवळ हेडच पकडू शकतो इतका तो कठीण होता, त्यात त्याचे जबरदस्त कमिटमेंट होते. इकडे हेडने रोहीतचा झेल तेव्हा फलंदाज आणि भारतभर सागरा प्राण तळमळला झाले. भलेही आपले टॉप ऑर्डरचे तीन फलंदाज बाद झाले होते परंतु विराट, राहुलच खेळपट्टीवर पंगत मारून बसणे टीम इंडियाच्या अंगलट आल. या दोघांनीही जवलपास पंधरा षटके ना चौकार हाणला ना षटकार. कांगारूंचा दबाव झुगारून टाकण्यात हे दोघेही अपयशी ठरले. या दोघांनीही अर्धशतकी खेळी केली परंतु ती वांझोटी ठरली. दोघांच्याही दिनमे चले ढाई कोस खेळीने ना संघाचा टेम्पो वाढला, ना

A close-up portrait of Indian cricketer Rohit Sharma. He is wearing a bright blue cap with the Indian national cricket team's emblem on the front. He has a full, dark beard and mustache. He is wearing a blue polo shirt with orange and green accents on the collar. The background is blurred, showing what appears to be a stadium or sports field.

येणाऱ्या फलंदाजांना आत्मविश्वास राहीला, ना या दोघांना. याच दबावात विराट आपली विकेट गमावून बसला. पॅट कमीन्सने या संपूर्ण स्पर्धेत स्लो ब्राऊंसर, स्लोअरवन वर बल्लीची माया जमवली. आपले संघ व्यवस्थापन यावर तोडगा का काढू शकले नाही ते कळायला मार्ग नाही. त्याचीच री जोश हेल्लवूडने ओढली. जेडेजा काय नी सूर्या काय,, दोघांनाही कांगारूं गोलंदाज कुक्कल बाळ समजून खेळवत होते. सूर्यासाठी लेगला तटबदी उभारली आणि चेंडूची गती कमी केली की तो लवकरच मावळतो हे प्रतिस्पर्धी गोलंदाजांच्या चांगले लक्षात आले आहे. रोहीत सोडला तर पांव भारी होणा म्हणजे काय असते हे वाचला. पण बचेंगे तो और लढेंगे करत त्याने वायग्रा फलंदाजी केली. बचानेवालेसे मारनेवाला बडा होता है, हे त्याने दणकेबाज फलंदाजी करत दाखवून दिले. तसेही आँसी म्हटले की त्यांच्या रक्तात आरबीसी, डब्ल्यूबीसी, प्लेटेलेट्रस असो वा नसो, आक्रमक पेशी प्रचुर मात्रेत असतात. कांगारूंच्या आक्रमक प्रोचु पुढे रोहीतचा संघ गरीब गाय वाट होता. खेळात हारजीत तर होणारच. मात्र अंतिम सामन्यात, मोठ्या स्टेजला प्लॉरिंग, होमवर्क किती करता यावर सगळं अबलंबून असते. एकदिवसीय सामना म्हटला की धावगतीची काळजी घेतलीच पाहिजे. कामचलाऊ हेड आणि मिचेल मार्शच्या दोन दोन बटकांत केवळ चार पाच धावा निघत असेल तर प्रमुख गोलंदाजांच्या

न पावशेकर
news@gmail.com

आपल्या फलंदाजीचे फुटवक पाहून समजत होते. कांगारूंच्या डड पणाखाली आपले खेळाडू फुटवक विसरून गेले होते. पुढे जातो तर बाऊंसर, मागे जातो तर इनर सर्कलचे क्षेत्रक्षक खाऊ की गिळू करत सिंगल देत नव्हते. संपूर्ण स्पर्धेत आपली फलंदाजी इतकी हतबल आणि फॅमिली प्लॅनिंग चे ऑपरेशन झाल्यासारखी पाहण्यात आली नव्हती, निव्वळ खेळत होते पण धावा होत नव्हत्या. जणुकाही भरताचा दुय्यम संघ फलंदाजीला उतरला आहे असे वाटत होते. अखेर व्हायचे तेच झाले. अडीचशेच्या आत आपला गाशा गुंडाळला गेला. वास्तविकत: इतकी धावसंख्या कांगारूना दमवायला पुरेशी नसली तरी टक्रर देण्याइतपत नक्कीच होती. त्यातही शमी बुमराहने सनसनाटी सुरुवात करून दिली होती. मुख्य म्हणजे स्टीव्ह मिथने रिह्यू न घेता एक विकेटची गिप्ट पण दिली होती. शमी, बुमराहने जी अप्रतिम सुरुवात करून दिली, ती लय ना फिरकीपटुनी राखली, ना सिराज ने. पहिला पॉवर प्ले संपताच हेड ने आपले असली रूप दाखवले. खेरेतर काहीही झाले तरी आक्रमण हाच बचावाचा उत्तम मार्ग आहे हे हेडने जाणून दणक्यात फलंदाजी केली. बरेचदा स्टंप उघडे सोडून तो फटकेबाजी करत होता. नंगे से खुदा डरे म्हणतात ते गाजमारी! किलोकटा तो विट झाला. बात दोता दोता घटकाबाबत न बोलले बरे! विराट, राहुलने इतके कोषात जाऊन खेळणे संघाला भारी पडले. कांगारूंनी टीम इंडियाची शिकार करताना तब्बल सात गोलंदाज वापरले तर आपल्याकडे फक्त पाचव वर्याचा पर्याय होते. कांगारूंनी एकंदरीत बावीस चौकार आणि पाच षटकार ठोकले तर आपण फक्त बारा चौकार आणि तीन षटकार. म्हणजेच कांगारूंनी बाऊंदीने ११८ धावा, तर आपण केवळ ६६ धावा गोळा केल्या. थोडक्यात काय तर मेहनती, अभ्यास, ध्येयबद्ध्या आणि प्रचंड चिकाटीच्या विद्यार्थ्यांने मेरीटच्या विद्यार्थ्यांला मात दिली. अंतिम फेरीपर्यंत दमदार कामगिरी करण्याच्या टीम इंडियाचे श्रेय कोणीही हिरावून घेऊ शकत नाही. तरीपण क्रिकेट जगतात एका बाजूला ऑस्ट्रेलियन संघ आणि दुसऱ्या बाजूला इतर सर्व संघ अशी दरी पहायला मिळते. इतर संघ विजयी जरूर होऊ शकतात, होतात. पण चॅम्पियन म्हणून बिरुदावली एकच संघ मिरवू शकतो आणि तो म्हणजे ऑस्ट्रेलियन संघ. प्रत्येक सामना अंतिम सामना म्हणून खेळण्याची वृत्ती त्यांना चॅम्पियन बनवून जाते. राहिली बाब टीम इंडियाची तर, या सामन्यात कांगारूंची कामगिरी त्यांच्या पेक्षा सरस झाली. रोहीतचा उताविळणा, विराट राहुलचा संथपणा, जेडेजा सूर्याला सूर् न गवसण्याने आपला संघ मोठी धावसंख्या उभारू शकला नाही. तर बुमराह, शमी वगळता इतर गोलंदाज दबाव टाकू शकले नाही. दिमतीला ढिसाळ, सुस्त क्षेत्रक्षकणाने उत्तरेसुरले काम पूर्ण केले. टीम इंडियाची या सामन्यात भट्टी जमलीच नाही. त्यामुळे, तन्हा तन्हा लौटा हूं मैं तो भरी महफिलसे अशी आपल्या संघाजी भन्म्या झाली

पायसाठी! वित्तपद्धती सा निष्ठ झाला, पाय छाती हाती संपादा अवसरा झाला.

निशासंस्कृतीचे नियमन



आॅस्ट्रेलिया आणि ब्रिटन या दोन देशांमध्ये नाइट लाइफमुळे गुहेगारी वाढते, असे म्हटले जाई. या अभ्यासामुळे हाँगकाँग, स्पेन किंवा कॅनडा अशा देशांमध्येही या दोन्हीत कसा थेट संबंध आहे, हे लक्षकात आले. ‘अल्कोहोल अलर्ट’ या बहुराष्ट्रीय संस्थेला या अभ्यासाचा फायदा झाला आणि दारूमुळे गुहेगारी कशी वाढते, या युक्तिवादाला बळ आले. अशा मदगुन्हांमुळे लंडनमधील छोटे, कुटुंबांना सामावून घेणारे २५ टक्के पब आणि उपहारगेहे बंद पडल्याची नोंद आहे.या गुंतागुंतीच्या विश्वाला थोडी शिस्त लागावी आणि हा अर्थव्यवहार मात्र कमी होऊ नये, यासाठी खंबीर प्रयत्न केल्याचे श्रेय ॲम्स्टरडमचे तरुण निशा-महापौर मिरिक मिलान यांना दिले जाते. सन २०१२ मध्ये महापौर झाल्यानंतर त्यांनी नागरिकांना तात्काळ माहिती व मदत मिळेल, यासाठी ‘रिअल टाइम ई मदत केंद्रां’चे जाळे उभे केले. १९८१ मध्ये जन्मलेले मिरिक स्वतः रस्त्यावर उतरत आणि वातावरण हसते-खेळते राहील पण ते घसरणार नाही, याची काळजी घेत. सतराव्या शतकातील विख्यात चित्रकार रेम्ब्रांड याचे घर

